

[Holger Eriksen.]

ændring i byudviklingsloven, nemlig fjernelse af den paragraf, der siger, at så længe en ejendom i yderzone drives som landbrug, skal der hverken betales grundskyld eller grundstigningsskyld af det beløb, hvormed prisen overstiger det, jorden er værd som landbrugsjord. Den virker i realiteten som et værn for grundspekulanter. De kan udmærket betale en landbruger det tidobbelte af, hvad hans ejendom er værd, og så ligge med jorden uden andet tab end renten i håb om senere at kunne tage en stor fortjeneste hjem. Hvis de derimod også skulle betale grundskyld og grundstigningsskyld af den pris, som de selv har drevet i vejret, ville udgifterne sammen med renterne blive så store, at de ikke havde råd til at ligge med jorden og afvente et fordelagtigt tilbud.

Når man taler om jordknaphed, bl. a. i og omkring København, skyldes det jo i høj grad, at jorden er opkøbt på spekulationsbasis. Ved en foranstaltning som den, jeg her har nævnt, ville man holde spekulationskøberne borte og derved formindske efterspørgslen. Jeg har to gange henledt den højtærede finansministers opmærksomhed på dette forhold uden at modtage noget svar. Jeg spørger derfor for tredje gang, om man virkelig i den grad har lagt hænderne i skødet over for grundspekulationen, at man ikke engang vil gennemføre denne lille ændring. Jeg følger dog til med henblik på de mange urimelige vurderinger af grundværdier, at det formodentlig ville være hensigtsmæssigt samtidig ved lov at få fastslået, at så snart der er erhvervet grundværdier til en pris, der gør landbrug og gartneri urentabelt, skal disse værdier altid vurderes til salgsprisen plus den grundværdistigning, som denne forudsætter.

Som en konklusion af disse mine bemærkninger må jeg fastslå, at jeg ved anden behandling af dette lovforslag vil stemme imod de ændringsforslag, jeg her har talt imod, og at jeg ved tredje behandling ville have stemt imod lovforslaget om omsætningskat og de øvrige lovforslag, der knytter sig til forliget. Jeg vil imidlertid være bortrejst til et møde i udlandet i næste uge. Naturligvis ville jeg være blevet hjemme, hvis min stemme havde betydning, men efter i dag at have konstateret en kompakt

majoritet for lovforslagene anser jeg det for uvæsentligt, om jeg bliver hjemme og stemmer imod eller ved mine udtalelser her fastslår, hvorledes jeg ville have stemt.

Aage Fogh: Til indledning vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til to af formiddagens talere. Jeg har ikke deres taler skrevet, men jeg tror at kunne gengive nogenlunde rigtigt, hvad der blev sagt.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde på socialdemokratiets og egne vegne, på regeringens vegne vel, at man havde strakt sig overmåde vidt over for venstre og de konservative for at opnå et forlig, og denne strækning havde man foretaget, fordi man vurderede det sådan, at forliget i dag mellem de fire gamle partier ville give bedre muligheder for at kontakte erhvervene og derigennem i fremtiden opnå et bedre resultat ude i erhvervslivet. Det lyder i mine øren særdeles godt, men jeg vil gerne minde det ærede medlem om, at man kan købe guld for dyrt. Jeg vil også minde det ærede medlem om, at de seneste års erfaringer jo ikke tyder på, at man ikke kan opnå gode resultater, selv om man har VK-falanksen imod sig. I 1957, da vi havde en trepartisregering, gennemførte vi sanelovforslag i skarp modvind fra VK. Jeg husker endnu fra udvalgsforhandlingerne, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen over for regeringspartierne sagde: alt det, I dér møder frem med, kan I tage af bordet, så skal jeg komme med nogle retter, som I kan være bekendt at nyde, og som I også kan få lov at sætte smag på! Den daværende regering, som havde støtte i 3 partier i tinget, modtog ikke tilbuddet, men gennemførte sine egne forslag.

Jeg har aldrig i de 22 år, jeg har været medlem af det danske folketing, set en udvikling som i de år, der fulgte efter disse lovforslags gennemførelse. Det falder mig ikke ind at ville påstå, at det alene skyldtes de foranstaltninger, som regeringen gennemførte; det faldt sammen med gunstige konjunkturer udefra.

Når jeg i samme forbindelse mindes, hvad det ærede medlem hr. Erik Eriksen drog landet rundt og forlystede befolkningen med, sammenholdt med de resultater, vi opnåede, og derefter tænker på det ærede medlems tale i dag, så kan jeg i hvert fald